

Za jedním koncertem

Bylo mi trapno, když jsem odkládala pondělní noviny. Ticho. Ani slovíčka.

V rámci již čtvrtého ročníku reprezentativního koncertního cyklu Správy Pražského hradu Struny podzimu se konala v sobotu dne 20. listopadu v Míčovně originální oslava 300. výročí kladívkového klavíru.

Classic Piano Joke(r)s ve složení Tomáš Víšek, Vojtěch Spurný, Michal Novenko, Vít Gregor a Sylvia Georgieva připravili pro posluchače - a byla jich Míčovna plná, že by jablko nepropadlo - lahůdkový koncert. Na programu totiž byly klavírní rarity pro 1-8 rukou z pera skladatelů Skrjabin, Mozarta, Hurníka, Martinů, Ščedrina, Rychlíka, Koreše, Schulhoffa, Le Montes Younga Castaldiho, Haydn, Dargomyžského, Blatného, Lejska i Ravela.

Vesměs bonbonky, vyžadující klavírní virtuozitu. Ta je všem účinkujícím vlastní (celá léta sbírají umělecké vavříny na nejrůznějších domácích i zahraničních soutěžích), vyžadující však i nemalou hereckou, případně mimickou kvalifikaci, smysl pro humor, který se celým večerem nesl jako nádherné předznamenání.

Byli skvělí. Hráli s chutí, radostí a šarmem sobě vlastním.

Vynikající klavírista Tomáš Víšek se tentokrát představil i jako skvělý, pohotový a velice vtipný komentátor. Obecenstvo bylo báječné, tleskalo až dlaně pálily, aby alespoň takto poděkovalo za pocit radosti, který si do pošmourného listopadového večera odnášelo. Málokdo si v té chvíli uvědomoval, kolik obrovské práce, ba muzikantské dřiny se skrývá za těmi zdánlivě bezstarostně nahozenými hudebními obrázky...

Nechce se mi věřit, že hudební kritika se buď nedostavila nebo oněměla. Že by ten spontánní potlesk měl být jediným ohlasem za tak kouzelným večerem.

Karla Erbová, Jasmínová 49, Praha 10

22. 11. 99 pro Pravo